

§ 2.

I lov om folkeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 218 af 11. juli 1953, foretages følgende ændringer:

Til § 38.

I § 38 udgår stk. 2, nr. 4.
Nr. 5 og 6 ændres til nr. 4 og 5.

Til § 55.

I § 55, stk. 8, udgår ordene: „eller oppebærer han fattighjælp eller kommunehjælp af den i § 38, stk. 2, nr. 4, nævnte art, bortfalder renten“, og i stedet indsættes „bortfalder denne“.

§ 3.

I lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. bekendtgørelse nr. 43 af 18. februar 1952, foretages følgende ændring:

Til § 17.

I § 17 udgår stk. 1, nr. 9.
Nr. 10 og 11 ændres til nr. 9 og 10.

§ 4.

Retsvirkninger, herunder tilbagebetalingspligt, der i medfør af den tidligere gældende lovgivning var knyttet til modtagelse af kommune- eller fattighjælp, bortfalder ved nærværende lovs ikrafttræden i det omfang, de ikke ville være indtrådt efter nærværende lov.

§ 5.

Socialministeren bemyndiges til at lade forsorgsloven optrykke og bekendtgøre med de ændringer og tilføjelser, som er en følge af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Spørgsmålet om de retsvirkninger, der i form af tilbagebetalingspligt og tab af valgret og valgbarhed i vidt omfang er knyttet til modtagelsen af offentlig hjælp, har gennem de senere år gang på gang været genstand for drøftelse. Der er således i 1945, 1947, 1949 og 1953 ved særlige love sket omfattende eftergivelser af tidligere oppebåren hjælp, og spørgsmålet om valgetsfortabelsen var fremme under forfatningsforhandlingerne, hvor man dog fandt det rettest at henskyde det til afgørelse i forbindelse med en revision af forsorgslovens herhen hørende regler.

Det er regeringens opfattelse, at de lige nævnte indenfor en forholdsvis kort periode gennemførte eftergivelseslove må tages som udtryk for en erkendelse af, at de gældende regler om retsvirkninger af oppebåren hjælp ikke længere er i overensstemmelse med de synspunkter, der i et moderne demokratisk samfund anlægges på modtagelsen af hjælp fra det offentlige. Man må derfor mene, at en lempelse i forsorgslovens på dette område særdeles strenge bestemmelser, der er ukendte i de fleste andre lande, med hvilke Danmark naturligt kan sammenlignes, ikke fortsat bør afhænge af tilfældige historiske begivenheder. Regeringen har derfor optaget hele dette problem til nærmere overvejelse udfra det hovedsynspunkt, at der nu bør tilvejebringes så-

danne ændringer i reglerne, at de bringes i harmoni med den i de senere år på dette og andre områder skete udvikling.

Under disse overvejelser har man også haft opmærksomheden henvendt på karakteren af den bidragspålægning, der finder sted for at sikre, at den efter loven forsørgelsespligtige opfylder sine forpligtelser.

1. Reglerne om tab af valgret og valgbarhed.

Disse regler går tilbage til grundloven af 1849, ifølge hvilken det var en betingelse for valgret til rigsdagen, at man ikke „nyder eller har nydt understøttelse af fattigvæsenet, som ikke enten er eftergivet eller tilbagebetalt“. Efter denne regel, der opretholdtes ved grundloven af 1915, forudsattes det altså, at hjælp i al fald i visse tilfælde skulle medføre tab af valgret. Grundloven af 5. juni 1953 stiller derimod lovgivningsmagten frit, idet det i § 29 blot er fastsat, at det skal bestemmes ved lov, i hvilket omfang straf og understøttelse, der i lovgivningen betragtes som fattighjælp, medfører tab af valgret.

Folketingsvalgloven af 1953 gentager med hensyn til spørgsmålet om oppebåren hjælps indflydelse på valgretten blot den nye grundlovsregel. Derimod tager folketingsvalgloven udtømmende stilling til spørgsmålet om, hvorvidt idømt straf ligesom tid-